

A les urnes –també- cal una revolta

Escrit per Carles Herèdia Crusells | 17 d'abril de 2019

El primer d'octubre va ser un èxit justament perquè el poble va ser imprevisible i va fer el que ningú, ni l'Estat ni tan sols les direccions dels partits majoritaris, es pensaven que faria. La gent va sortir al carrer massivament, per defensar amb urpes i dents la democràcia i va aconseguir més de dos milions de vots de dignitat.

Tenir una societat empoderada però, fa vertigen, sobretot als qui manen i, fins i tot, a alguns dels que s'anomenen independentistes. Així doncs, calia menar-nos de nou cap al ramat, abusant del victimisme i fent-nos sentir més dèbils del que som com a poble organitzat. “No som prous”, “no tenim res a fer”, “ens enviaran de nou la policia i qui sap què més” són arguments fàcils per fer que la gent se senti més petita del que és, fer-li oblidar aquell poder que van guanyar un octubre i preparar el terreny per a justificar la inacció o la falta de valentia dels partits majoritaris per a fer passes fermes i decidides cap endavant.

Amb una estratègia ben calculada, progressivament perquè la gent ho anés veient, ens han portat de nou cap a un escenari de “peix al cove” i d'interessos partidistes a les portes d'un extens cicle electoral que volen fer servir per a legitimar la seva reculada.

Perquè qui vulgui llegir les eleccions que ara vénen en percentatge de vots o escons independentistes s'equivoca. El que està en joc a les properes eleccions és la nova hegemonia dins el món independentista i aprovar –o no– la deriva de les actuals direccions.

De la il·lusió per a construir una República hem passat a unes

estatals, la primera d'aquestes cites en la qual, ERC clarament i JxCat amb més reticències, aposten per la investidura del PSOE. Un PSOE que sembla que hàgim oblidat que va ser i és tan culpable de la repressió de l'1-0, de la dissolució del nostre Parlament i de l'existència de presos polítics i exiliats com el mateix Partit Popular.

Per fer front a tot això, i per tornar-nos a la mentalitat i a les propostes d'aquell octubre, ens cal una revolució cultural. Una revolta cultural però que també ha de ser present a les urnes. Cal reforçar tots els instruments que qüestionin l'aparent hegemonia dels que es volen aturar, i fer veure als aparells de partit que no donem carta blanca a la seva estratègia.

El 28A són unes eleccions ideals per apostar pel vot contestatari i alternatiu als partits pactistes. En unes eleccions en què per pes demogràfic els catalans mai podrem fer majoritàries les nostres propostes, i en què el joc de cadires espanyol entre PSOE, C's i PP es farà amb els nostres vots o sense, l'opció del **Front Republicà** com a vot de càstig i com a mostra de fermesa dels que ens sentim lligats a aquell 1-0 cobra importància. Que els resultats permetin fer un bloqueig no és fàcil, però pels amants d'"el món ens mira", què hi ha més mediàtic internacionalment que unes eleccions repetides per la coherència i la dignitat d'un partit català?

Aquest mateix esperit cal bastir-lo el 26 de maig. Malgrat que les eleccions municipals sovint tenen altres prioritats, uns bons resultats de la **CUP** i l'aparició també d'una alternativa ciutadana com **Primàries**, des d'un altre prisma ideològic, renovarien un mapa polític català desgastat i generarien il·lusió, noves propostes i nous lideratges per a plantejar un nou embat amb l'Estat.

Tot això sumat a unes eleccions europees que tenen la seva peculiaritat. La figura de **Puigdemont**, tot i les diferències que molts sentim amb l'actual govern anomenat efectiu i encara

amb el sotrac de l'ocasió que es va perdre aquell octubre, segueix representant la legitimitat del nostre Parlament i és, cal reconèixer-ho, el vot que farà més mal a l'Estat espanyol. Si aconsegueix allunyar-se del partidisme i de les dinàmiques de col·laboració amb la repressió espanyola que duu a terme l'actual Conselleria d'Interior, pot recollir vots de tot l'espectre ideològic republicà.

Als carrers ja vam demostrar aquell 1-0 que les revoltes, fins i tot quan semblava que ho teníem tot en contra, són possibles. I si les fem també possibles, contra tot pronòstic i enquesta, a les urnes?